

Федоренко Є. О.,

аспірант

Національного авіаційного університету

ПОНЯТТЯ ФОРМ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ ТРАНСПАРЕНТНОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ

Анотація. Стаття присвячена визначенню форм реалізації принципу транспарентності в діяльності адміністративних судів, визначення на цій основі пропозицій щодо розвитку законодавства щодо діяльності адміністративних судів. Із цією метою проаналізовано роботи із суміжної проблематики: реалізація транспарентності в діяльності суб'єктів публічного адміністрування; адміністративно-правове забезпечення діяльності судової влади. Досліджено наукові погляди щодо окремих питань транспарентності, які прямо чи опосередковано розглядалися в межах предмету наукових досліджень: взаємодія судової влади та громадянського суспільства; розкриття окремих принципів адміністративного судочинства, зокрема принципу змагальності. Водночас, вказані дослідження фрагментарно розкривають окреслену тематику. Підтримано наукову позицію, що розвиток транспарентності постає одним з керівних чинників розвитку судової влади, в тому числі й діяльності адміністративних судів, як процесуальної, так і внутрішньоорганізаційної. Водночас, умовою розроблення пропозицій щодо розвитку транспарентності є вироблення її теоретичної моделі з урахуванням реалій сучасності, що є неможливим без опрацювання окремих елементів такої моделі. Одним з таких елементів визначено форми реалізації транспарентності у діяльності адміністративних судів. Доведено, що у актуальних умовах діяльності адміністративних судів нагальним є створення умов для залучення громадськості у їх діяльності. Без такого залучення неможливою є реалізація правової держави, належна діяльність адміністративних судів, реалізація та судовий захист прав, свобод, законних інтересів у публічно-правових відносинах. Форми реалізації принципу транспарентності у діяльності адміністративних судів визначаються сутнісними аспектами її реалізації, у яких відображається організація діяльності щодо реалізації вказаного принципу. Обґрунтовано, що принципів відмінності у організаційних та процесуальних правовідносинах щодо організації та діяльності адміністративних судів зумовлює необхідність виділення організаційних та функціональних форм реалізації принципу транспарентності відповідно. Визначено, що організаційні форми охоплюють собою діяльність щодо забезпечення транспарентності у організаційних правовідносинах та включають: доведення відповідної інформації до відома громадськості, забезпечення оперативного реагування на звернення представників громадськості. Вказано, що процесуальні форми охоплюють діяльність стосовно зв'язку адміністративних судів та громадськості у сфері діяльності щодо виконання завдань адміністративних судів (вирішення спорів, встановлення окремих фактів та станів, що мають юридичне значення тощо). Визначено перспективи подальшого дослідження: розвиток форм співпраці між громадськістю та органами суддівського самоврядування, оскільки наявні форми не передбачають достатніх правових засобів для достатньої ефективної участі громад-

ськості у прийнятті рішень органами суддівського самоврядування.

Ключові слова: транспарентність, форма реалізації, адміністративний суд, орган влади, судоустрій, правосуддя.

Постановка проблеми. Звітні матеріали діяльності Вищої ради правосуддя (далі – ВРП) свідчать про значний рівень невдоволення діяльністю суддів. Так, за період часу з 05.08.21 р. (день набрання чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя та діяльності дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя» від 14.07.2021 р. № № 1635-IX [1] та до кінця 2022 року до ВРП надійшло 6231 дисциплінарна скарга щодо суддів. У 2021 році члени ВРП розглянули 7418 дисциплінарних скарг щодо суддів, з яких без розгляду залишено 56 % (4132 скарги). Серед підстав залишення скарг без розгляду названо: відсутність складу дисциплінарного проступку судді (35,9 %); відсутність посилань на фактичні дані (30,2 %); дисциплінарна скарга подана не у передбаченому законом порядку (28,6 %); суддя, щодо якого порушується питання, звільнений або його повноваження припинені (2,9 %); дисциплінарна скарга містить висловлювання у непристойній формі або такі, що принижують честь і гідність (2,2 %); щодо судді закінчився строк притягнення до дисциплінарної відповідальності станом на 29.09.2016 року (0,2 %). У 2021 році прийнято 152 рішення про відкриття дисциплінарних справ щодо 182 суддів. У 2021 році ВРП застосовано такі види дисциплінарних стягнень щодо суддів: попередження (щодо 33 суддів); догана (щодо 17 суддів); сувора догана (щодо 15 суддів); тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя (1 суддя); подання про звільнення (8 суддів) [2, с. 18-20]. Значна кількість дисциплінарних скарг залишені без розгляду за формальними підставами, а тому зазначена статистика свідчить про досить високий рівень дисциплінарних порушень, що вчиняються суддями. З іншого боку, переважна кількість дисциплінарних правопорушень не є важкими, оскільки у зв'язку із їх вчиненням застосовано найлегше дисциплінарне стягнення (попередження).

Необхідно погодитися із висловленою Г.А. Терещук позицією, що транспарентність є запобіжником зловживань. Крім того, транспарентність є прямим чинником довіри суспільства до органів влади оскільки відображає здатність влади до комунікації із суспільством та до оперативного реагування на критику своєї діяльності [3, с. 352]. Попри те, що позиція вченої висловлена щодо діяльності органів публічної адміністрації, вона є цілком актуальною і щодо діяльності судової влади. Ще О.О. Овсяннікова, досліджуючи у 2009 році проблематику транспарентності судової влади, розглядала транспарентність судової

влади як засіб забезпечення демократичного характеру держави та можливості громадян здійснювати контроль за діяльністю усіх гілок влади, в тому числі й судової [4, с. 4]. Таким чином, розвиток транспарентності постає одним з керівних чинників розвитку судової влади, в тому числі й діяльності адміністративних судів, як процесуальної, так і внутрішньоорганізаційної. Водночас, умовою розроблення пропозицій щодо розвитку транспарентності є вироблення її теоретичної моделі з урахуванням реалій сучасності, що є неможливим без опрацювання окремих елементів такої моделі. Одним з таких елементів є форми реалізації транспарентності у діяльності адміністративних судів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукову увагу отримала суміжна проблематика: реалізація транспарентності в діяльності суб'єктів публічного адміністрування (Г.А. Терещук, 2021 р. [3]); адміністративно-правове забезпечення діяльності судової влади (А.А. Іванишук, 2017 р. [5]). Окремі питання транспарентності прямо чи опосередковано розглядалися в межах предмету наукових досліджень: взаємодія судової влади та громадянського суспільства (М.М. Бліхар, 2022 р. [6]); розкриття окремих принципів адміністративного судочинства, зокрема принципу змагальності (І.О. Корецький, 2017 р. [7]). Водночас, вказані дослідження фрагментарно розкривають окреслену тематику.

Метою статті є надання поняття форм реалізації принципу транспарентності в діяльності адміністративних судів, визначення на цій основі пропозицій щодо розвитку законодавства щодо діяльності адміністративних судів.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР [8] на суб'єктів публічної влади поширюється спеціально дозвільний тип правового регулювання з метою забезпечення законності їх діяльності та обмеження проявів свавілля з урахуванням засад правової держави [9, с. 142]. Вказане означає неможливість реалізації принципу транспарентності поза встановленими законодавством формами. Щодо діяльності адміністративних судів таким законодавством є: 1) законодавство про судоустрій у частині, що стосується організаційної діяльності адміністративних судів; 2) законодавством про адміністративне судочинство як таке, що регламентує діяльність адміністративних щодо реалізації судової влади.

У актуальних умовах діяльності адміністративних судів нагальним є створення умов для залучення громадськості у їх діяльності. Без такого залучення неможливою є реалізація правової держави, належна діяльність адміністративних судів, реалізація та судовий захист прав, свобод, законних інтересів у публічно-правових відносинах. Відповідно до Основних принципів незалежності судових органів судова система діє для забезпечення, в тому числі політичних прав громадян, а судді є відповідальними за прийняття рішень у сферах прав громадян [10].

Г.А. Терещук, за результатами опрацювання проблематики форм та напрямів реалізації транспарентності як принципу діяльності суб'єктів публічного адміністрування формулює авторське визначення форми реалізації принципу транспарентності у діяльності вказаних органів: зовнішній прояв змісту вказаного принципу, у якому розкриваються його організація та внутрішня структура. При цьому вчена виходить, в тому числі, з загально філософського значення терміну «форма» та його застосування при врахуванні специфіки досліджуваної сфери [3, с. 196-200, 212]. А.А. Іванишук, за результатами

опрацювання проблематики адміністративно-правового забезпечення судової влади, одним з принципів такого забезпечення визначає принцип транспарентності як вимогу задоволення судовою владою потреби громадськості у певній інформації: механізм роботи судових інстанцій; рішення, що ухвалені судами; порядок роботи органів суддівського самоврядування тощо [5, с. 147]. Водночас, вчений не розкриває форм реалізації транспарентності у діяльності судової влади. М.М. Бліхар, опрацюючи правові засади взаємодії органів судової влади та громадянського суспільства, визначає принцип транспарентності як можливість отримувати, опрацьовувати та поширювати інформацію про діяльність судової влади [6, с. 86].

Окреслені позиції не позбавлені недоліків. Так, найбільш повну увагу принцип транспарентності отримав у дослідженні Г.А. Терещук. Водночас, визначення форми реалізації транспарентності як зовнішнього прояву її змісту не враховує, що конкретна форма реалізації принципу транспарентності не може відображати всього його змісту, оскільки у протилежному випадку втрачається сенс виділення декількох форм реалізації принципу транспарентності. Фактично вчена розкриває широкий зміст цього поняття, але не наводить вузького. Крім того, застосовані вченою поняття «організація» та «внутрішня структура» багато в чому співпадають, а тому у визначенні їх варто було б розмежувати.

Щодо наукових позицій позиції А.А. Іванишука та М.М. Бліхар можна зауважити, що транспарентність передбачає не тільки розкриття певної інформації, але й оперативне реагування на критику діяльності влади, взаємодію на засадах взаємозв'язку [3, с. 352]. Зазначена позиція Г.А. Терещук може вважатись актуальною і стосовно діяльності судової влади.

Таким чином, відсутність цілісної концепції не тільки форм реалізації транспарентності, але й власне самого її визначення змушує необхідність авторського формулювання визначення транспарентності у діяльності адміністративних судів як підґрунтя подальшого дослідження. Опрацювання вказаних та інших наукових робіт, зокрема таких вчених, як І.В. Андронов, А.О. Коршун, І.В. Піляй, О.І. Гоптарева, О.О. Овсяннікової та деяких інших дозволяє вказати, що сьогодні усталеними є виділення таких складових транспарентності у діяльності суб'єктів публічної влади (як судів, так і інших суб'єктів): 1) відкритий характер їх діяльності, що передбачає доступність інформації про їх діяльність до широкого загалу; 2) наявність ефективних правових засобів щодо доведення до відома суб'єктів публічної влади думки громадськості про їх діяльність, оцінок такої діяльності; 3) оперативне реагування суб'єктів публічної влади на таку критику, причому внаслідок цього може вдосконалюватись як організаційний, так і функціональний аспекти діяльності суб'єктів публічної влади; 4) наявність та подальше підтримання тісної взаємодії суб'єктів публічної влади та громадськості.

Поняття форми у філософському контексті охоплює собою спосіб існування змісту певного явища, внутрішню структуру змісту, його організацію, а також зовнішній вираз [11, с. 1543]. Так, під формами буття права розуміються певні аспекти правової реальності, що уособлюють його онтологічні риси. Сьогодні виділяють три основні сфери форм буття права: ідея права (правові ідеї), знакові форми права (закони та правові норми взагалі), правове життя (взаємодія між соціальними суб'єктами) [12, с. 1014-1016]. Таким чином, сутність категорії форми проявляється у відображенні у ній сутнісних характеристик

певного явища. З такого підходу виходять і сучасні правові дослідження щодо проблематики адміністративно-правового забезпечення реалізації принципу транспарентності у діяльності суб'єктів публічної влади. Так, Г.А. Терещук, розкриваючи форми реалізації цього принципу у діяльності суб'єктів публічного адміністрування, характеризує їх як зовнішній прояв змісту цього принципу. Форми транспарентності розкривають організацію цього принципу та його внутрішню структуру. Вчена розрізняє організаційні форми (побудова політичного діалогу між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськістю; залучення представників громадськості до прийняття політичних рішень з метою забезпечення постійної взаємодії суспільства та органів влади) та правові форми (поінформованість суспільства; електронне урядування; висвітлення діяльності органів влади у ЗМІ; участь громадськості у прийнятті політичних рішень та забезпечення за рахунок цього взаємодії влади та суспільства) здійснення транспарентності [3, с. 197, 219].

Порівняно із суб'єктами публічного адміністрування (органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування) судова влада характеризується специфічними завданнями (вирішення соціальних конфліктів; захист прав приватних осіб у їх правовідносинах із органами влади; установлення найбільш значимих юридичних фактів та станів тощо), що має наслідком особливості її організації та функціонування. Так, однією з відмінних інституційних рис судової влади є незалежність, безсторонність та об'єктивність у вирішенні спорів [13, с. 816-817]. Таким чином, окремі форми реалізації принципу транспарентності не можуть бути притаманними судовій владі (наприклад, така правова форма, як електронне урядування), а інші – набувають певної специфіки (зокрема побудова політичного діалогу, висвітлення у ЗМІ інформації щодо діяльності судової влади тощо). Крім того, можна вказати про доцільність виділення принципово нових форм реалізації принципу транспарентності у діяльності адміністративних судів, наприклад функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (далі – ЄСІТС) тощо.

Принцип транспарентності постає універсальним принципом діяльності адміністративних судів, що поширюється як на правовідносини щодо організації їх роботи (наприклад, правовідносини між адміністративними судами та органами суддівського самоврядування, відносини між головою суду та іншими працівниками суду тощо), так і на функціональні правовідносини, в межах яких відбувається виконання завдань судової влади (здійснення правосуддя, встановлення юридично значимих фактів та станів тощо). Принципові відмінності між вказаними групами відносин зумовлюють виділення двох видів форм реалізації транспарентності у діяльності адміністративних судів: організаційні форми та функціональні форми відповідно.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 р. № 1402-VIII (далі – Закон «Про судоустрій і статус суддів») [14], судоустрій України визначається виключно цим Законом, та Конституцією України. У контексті транспарентності діяльності судової влади необхідно вказати й на такі нормативно-правові акти, як: Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 р. (далі – Конвенція) [15], Закон України «Про Вищу раду правосуддя» від 21.12.2016 р. № 1798-VIII (далі – Закон

«Про Вищу раду правосуддя» [16], Закон України «Про доступ до судових рішень» від 22.12.2005 р. № 3262-IV [17], Указ Президента України «Про утворення місцевих адміністративних судів, затвердження їх мережі» від 16.11.2004 р. № 1417/2004 [18], Положення про порядок функціонування окремих підсистем Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, затверджене рішенням Вищої ради правосуддя від 17.08.2021 р. № 1845/0/15-21 [19], Типове положення про апарат суду, затверджене наказом Державної судової адміністрації України від 08.02.2019 р. № 131 [20] та деякі інші.

Аналіз положень наведених та інших нормативно-правових актів дозволяє виділити наступні організаційні форми реалізації принципу транспарентності у діяльності адміністративних судів: висвітлення інформації про організаційну діяльність адміністративних судів загалом та конкретного адміністративного суду зокрема: на офіційній веб-сторінці судової влади, при проведенні комунікативних заходів із представниками громадськості; отримання та передання голові адміністративного суду та іншим уповноваженим особам звернень представників громадськості з питань організаційної діяльності адміністративних судів; передбачені розділом 8 Закону «Про судоустрій і статус суддів» форми взаємодії суб'єктів суддівського самоврядування із представниками влади та громадськості (ч. 4 ст. 128 та ч. 11 ст. 133 вказаного Закону).

До функціональних форм реалізації принципу транспарентності у діяльності адміністративних судів варто віднести наступні: висвітлення інформації про процесуальну діяльність адміністративного суду та винесені ним рішення; надання можливості учасниками судового процесу знати про свої процесуальні права, а також стан та перспективи розгляду своєї справи; отримання та передання голові адміністративного суду та іншим уповноваженим особам звернень представників громадськості з питань процесуальної діяльності адміністративного суду.

Висновки. Проведене дослідження надає підстави для таких висновків.

Форми реалізації принципу транспарентності у діяльності адміністративних судів визначаються сутнісними аспектами її реалізації, у яких відображається організація діяльності щодо реалізації вказаного принципу.

Принципові відмінності у організаційних та процесуальних правовідносинах щодо організації та діяльності адміністративних судів зумовлює необхідність виділення організаційних та функціональних форм реалізації принципу транспарентності відповідно. Організаційні форми охоплюють собою діяльність щодо забезпечення транспарентності у організаційних правовідносинах та включають: доведення відповідної інформації до відома громадськості, забезпечення оперативного реагування на звернення представників громадськості. Процесуальні форми охоплюють діяльність стосовно зв'язку адміністративних судів та громадськості у сфері діяльності щодо виконання завдань адміністративних судів (вирішення спорів, встановлення окремих фактів та станів, що мають юридичне значення тощо).

Перспективним є розвиток форм співпраці між громадськістю та органами суддівського самоврядування, оскільки наявні форми не передбачають достатніх правових засобів для достатньо ефективної участі громадськості у прийнятті рішень органами суддівського самоврядування.

Література:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя та діяльності дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя: Закон України від 14.07.2021 р. № № 1635-IX. *Голос України* офіційне видання від 04.08.2021 – № 146.
2. Інформаційно-аналітичний звіт про діяльність Вищої ради правосуддя у 2022 році. URL: https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/file/zvit_2022.pdf (дата звернення: 24.01.24 р.).
3. Терещук Г.А. Концептуальні засади адміністративно-правового забезпечення реалізації принципу транспарентності в діяльності органів публічної адміністрації України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Західноукраїнський нац. ун-т. Тернопіль, 2021. 414 с. URL: <https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0521U101344/> (дата звернення: 14.11.2023).
4. Овсяннікова О.О. Транспарентність судової влади: дис. ... к.ю.н.: 12.00.10. Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого. Харків, 2009. 271 с. URL: <https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0409U005250/> (дата звернення: 24.01.24 р.).
5. Іваничук А.А. Адміністративно-правове забезпечення судової влади в Україні: дис. ... д.ю.н.: 12.00.07. Науково-дослідний інститут публічного права. Київ, 2017. 466 с.
6. Бліхар М. М. Правові засади взаємодії органів судової влади та громадянського суспільства: боротьба за верховенство права та незалежність суддів. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 2. С. 84–86. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-2/19> (дата звернення: 28.01.2024 р.).
7. Корецький І.О. Принципи змагальності сторін в адміністративному судочинстві: дис. ... к.ю.н.: 12.00.07. НДІ публічного права. Київ, 2017. 223 с. URL: <https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0417U004757/> (дата звернення: 20.12.2023 р.).
8. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Голос України* офіційне видання від 13.07.1996 – № 128.
9. Конституція України. Науково-практичний коментар. Редкол.: В.Я. Тацій, О.В. Петришин, Ю.Г. Барабаш та ін. Нац. акад. прав. наук України. Х.: Право, 2011. 1128 с.
10. Основні принципи незалежності судових органів від 13.12.1985 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_201#Text (дата звернення: 24.01.24 р.).
11. Великий тлумачний словник сучасної української мови. Ред. В.Т. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
12. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Х.: Право, 2017. Т. 2: *Філософія права* / редкол.: С.І. Максимов (голова) та ін. 2017. 1128 с.
13. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Х.: Право, 2016. Т. 19: Кримінальний процес, судоустрій, прокуратура та адвокатура / редкол.: В.Т. Нор (голова) та ін. 2020. 1005 с.
14. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VIII. Урядовий кур'єр офіційне видання від 31.08.2016 – № 162.
15. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (з протоколами) (Європейська конвенція з прав людини) від 04.11.1950 р. Урядовий кур'єр офіційне видання від 17.11.2010 – № 215.
16. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21.12.2016 р. № 1798-VIII. *Відомості Верховної Ради України* офіційне видання від 24.02.2017 – 2017 р., / 7-8 /, стор. 6, стаття 50.
17. Про доступ до судових рішень: Закон України від 22.12.2005 р. № 3262-IV. Урядовий кур'єр офіційне видання від 18.04.2006 – № 73, / 73-74 /.
18. Про утворення місцевих адміністративних судів, затвердження їх мережі: Указ Президента України від 16.11.2004 р. № 1417/2004. Урядовий кур'єр офіційне видання від 24.11.2004 – № 224.
19. Про затвердження Положення про порядок функціонування окремих підсистем Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи: Рішення Вищої ради правосуддя від 17.08.2021 р. № 1845/0/15-21. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1845910-21#Text> (дата звернення: 28.01.2024 р.).
20. Про затвердження Типового положення про апарат суду: наказ Державної судової адміністрації України від 08.02.2019 р. № 131. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19#Text> (дата звернення: 28.01.2024 р.).

Fedorenko Ye. The concept of forms of implementation of the principle of transparency in the activity of administrative courts

Summary. The article is devoted to the definition of the forms of implementation of the principle of transparency in the activity of administrative courts, the definition of proposals for the development of legislation on the activity of administrative courts on this basis. For this purpose, works on related issues were analyzed: implementation of transparency in the activities of public administration subjects; administrative and legal support for the activities of the judiciary. Scientific views on certain issues of transparency, which were directly or indirectly considered within the scope of the subject of scientific research, were studied: the interaction of the judiciary and civil society; disclosure of certain principles of administrative proceedings, in particular the principle of competition. At the same time, these studies reveal the outlined subject in a fragmentary manner. The scientific position is supported that the development of transparency becomes one of the leading factors in the development of judicial power, including the activity of administrative courts, both procedural and intra-organizational. At the same time, a condition for the development of proposals for the development of transparency is the development of its theoretical model taking into account the realities of today, which is impossible without working out individual elements of such a model. One of these elements is the form of implementation of transparency in the activity of administrative courts. It has been proven that in the current conditions of the activity of administrative courts, it is urgent to create conditions for involving the public in their activities. Without such involvement, the implementation of the rule of law, the proper functioning of administrative courts, the implementation and judicial protection of rights, freedoms, and legitimate interests in public-legal relations are impossible. The forms of implementation of the principle of transparency in the activity of administrative courts are determined by the essential aspects of its implementation, which reflect the organization of activities related to the implementation of this principle. It is substantiated that fundamental differences in organizational and procedural legal relations regarding the organization and activity of administrative courts necessitate the selection of organizational and functional forms of implementation of the principle of transparency, respectively. It was determined that organizational forms include activities to ensure transparency in organizational legal relations and include: bringing relevant information to the attention of the public, ensuring prompt response to appeals by members of the public. It is indicated that the procedural forms cover activities related to communication between administrative courts and the public in the field of activities related to the performance of the tasks of administrative courts (resolving disputes, establishing certain facts and situations that have legal significance, etc.). Prospects for further research are identified: the development of forms of cooperation between the public and bodies of judicial self-government, since the existing forms do not provide for sufficient legal means for sufficiently effective participation of the public in decision-making by bodies of judicial self-government.

Key words: transparency, form of implementation, administrative court, authority, judiciary, justice.